

A SZERZŐ ELŐSZAVA

Ez a könyv kísérlet arra, hogy az emberi egzisztenciát reményként határozza meg, Istennel kapcsolatos kérdésünket pedig az emberi jövővárás szempontjából tegye fel. Szükség van arra, hogy a keresztény embert érdekelje mindaz, ami nincs lezárva, ami nyitott, ami még elintézetlen és ami még hátra van. A remény nem egyszerűen „valami“ a keresztény életében, hanem az, ami önmegvalósulását lehetővé teszi. „A reménység Istene“ — ez keresztény mivoltunk megértésének lelke. A keresztény igehirdetés is, maga az Egyház, sőt a keresztény lét s ezzel együtt e titokkal kapcsolatos mindennemű megfontolás is a jövőbe és a reményre irányul. A remény tehát egész keresztény életünknek, gondolkodásunknak és imádságunknak célja és iránya. A kereszténység lényegét talán így lehetne tömören megfogalmazni: a kereszténység az a vallás, amelyben Isten az emberi reményt nemcsak maradéktalanul jóváhagyja, hanem annyira túlszárnyalja, hogy az emberi szív legmerészebb vágyai és legféltelenebb álmai is csak kishitűségnek tűnnek mellette. Az itt következő elmélkedések ebben a keresztény reménységgel telt szellemben szeretnék életünknek örömteli és jövőtígérő jelenségeit megfontolás tárgyává tenni.